

[Hilmar Baunsgaard.]

givet, at her er et problem, og man kunne jo — hvis man mener, at der ikke alene er en psykologisk, men også en reel forskel imellem, hvad lønmodtagerne og andre yder — komme ind på at drøfte et eller andet nedslag i skatten for dem, der har lønmodtagerfradrag, og tilrettelægge det på en sådan måde, at det især særlig grad kom de lavtlønnede til gode. Hvis man derefter skulle have bekymringer over den finanspolitiske balance, hvad, om ikke andre, finansministeren selvfølgelig måtte have, er der dog at sige, at man stadig i denne folketingsssamling har tilbage at vedtage det, der er grundlaget for hele vor finanspolitik, nemlig næste års udskrivningslov.

Jeg beklager, at vi står, hvor vi står her ved anden behandling: at vi ikke har kunnet få accept på vore synspunkter om bortfald af engangsskatten, og at vi ved så lidt om den øvrige sammenhæng. Men det gør, at jeg må sige, som jeg sagde ved første behandling, at på det foreliggende grundlag kan det radikale venstre i hvert fald ikke medvirke til gennemførelsen af denne lovgivning.

Niels Westerby: For en ordens skyld vil jeg straks meddele, at liberalt centrum ligesom det konservative folkeparti ikke har noget imod, at de ændringsforslag, der er blevet stillet under udvalgsarbejdet, passerer uden afstemning.

Skulle der imidlertid blive begæret afstemning her i tinget fra en eller anden side, vil vi stemme nej til ændringsforslag nr. 1, stillet af finansministeren. Dette ændringsforslag går ud på en skærpelse af sambeskatningen. Det er vitterlig således, at der er en del lønmodtagere, der har en større dyrtidsportion end 450 kr., og når disse lønmodtagere bliver udsat for en engangsskat og kun får et fradrag på 450 kr., medens de har afgivet en meget større dyrtidsportion, så er det i virkeligheden en skærpelse af sambeskatningen. Det sker nemlig i de tilfælde, hvor den ene ægtefælle er selvstændig og den anden lønmodtager med en større dyrtidsportion end 450 kr. Ud fra dette principielle standpunkt må vi stemme nej til denne redaktionelle ændring.

Derimod kan vi stemme ja til det andet af finansministerens ændringsforslag, som

går ud på, at de omend dårlige regler, man har om et reguleringsfradrag for at sidestille de skatteydere, der har forudbetalt, med dem, der ikke har forudbetalt, i hvert fald ikke bliver forringet ved denne lovgivning.

Vi kan ligeledes stemme ja til det ændringsforslag, der er stillet af arbejdsministeren, og som har sit udgangspunkt i en henvendelse fra Fællesrådet for danske Tjenestemand- og Funktionærorganisationer. Dette ændringsforslag er også i nøje overensstemmelse med de tanker, vi har givet udtryk for fra liberalt centrums side under første behandling.

Hvad angår selve komplekset, som det ser ud i sin helhed, må vi præcisere fra liberalt centrums side, at vi finder dette kompleks halvgjort arbejde, vi finder det ikke tilstrækkeligt, og det er en af de væsentlige grunde til, at vi ved tredje behandling ikke kan medvirke til det.

Der er fra vores side blevet peget på, at helgjort arbejde ville betyde, at man skulle inddrage én dyrtidsportion fra foråret og en halv dyrtidsportion fra efteråret, altså halvanden dyrtidsportion over et år, og at engangsskatten, for at der skulle være lighed i byrdefordelingen, skulle være på 41½ pct. Men jeg vil i denne forbindelse gerne have lov til at understrege meget stærkt, at de indvendinger, der er kommet fra hr. Hilmar Baunsgaard og delvis også fra hr. Poul Møller imod engangsskatten, vejer tungt til. Det er jo rigtigt, som hr. Poul Møller har sagt, at selvpensionister og obligationsejere vil blive dårligt stillet ved den stedfundne devaluering, og det er også rigtigt, at der er en hel del aktive erhvervsdrivende, som også vil blive skadet af den delvise devaluering. Derfor vil jeg gerne have lov til endnu en gang at henlede opmærksomheden på det forslag, som fra liberalt centrums side blev stillet ved første behandling, og som gik ud på, at de ikke-lønmodtagere, som i 1968 har en lavere indtægtsfremgang end gennemsnittet af lønmodtagerne, i 1969 får tilbagebetalt den af dem erlagte ekstraskat. På denne måde øver man ret og skel til alle sider. Obligationsejere, selvpensionister og ikke-lønmodtagere, som vil blive dårligt stillet i det kommende år, får rettet deres situation op, og der er ved at gennemføre et sådant for-